

opusdei.org

Dopis od preláta (červenec 2015)

Mons. Javier Echevarría připomíná, jak je důležité, aby se v každé domácnosti pomáhalo druhým, aby rostli ve víře a křesťanském životě.

05.07.2015

Nejdražší, ať mi Ježíš chrání mé dcery a mé syny!

Jak ubíhá mariánský rok, snažme se zesílit svoji prosbu za blížící se biskupskou synodu o rodině. Papež František nepřestává žádat o

modlitbu plnou lásky k rodině a životu. Modlitbu, která se dovede radovat s radujícími a trpět s trpícími (...). Takto podporována a oživována Boží milostí bude církev moci ještě usilovněji a jednotněji dosvědčovat pravdu o Boží lásce a jeho milosrdenství vůči rodinám celého světa, nevyjímaje žádnou, ať už je uvnitř ovčince nebo mimo¹.

Přímluva Panny Marie je rozhodující. Obracejme se na ni s velkou důvěrou, zatímco se připravujeme na svátek 16. července. Liturgická památka Panny Marie Karmelské je novým podnětem zdvojnásobit prosby, které vznášíme k nebi. V tento mariánský den nás Církev povzbuzuje utíkat se k té, jejíž mateřská přímluva a ochrana nám pomáhají, abychom *stále stoupali cestou, která vede ke Kristu²*.

Sv. Jan Pavel II. zdůrazňoval naprostou nezbytnost katecheze

uvnitř rodiny, zvláště dnes, kdy na mnoha místech «protináboženská legislativa usiluje dokonce zabránit náboženské výchově tam, kde se buď rozmohlo bezvěrectví, nebo kam pronikl sekularismus, a to až tak, že opravdová náboženská víra se stává prakticky nemožnou»³.

Do tohoto úkolu jsme radostně angažováni všichni, s důvěrou vloženou v Boha a s optimismem, aniž bychom se nechali ovlivnit jakkoli nepřátelským prostředím nebo objektivními těžkostmi, které mohou nastat. *Není ukrácena ruka Páně, aby nemohl zachránit, ani nezalehl jeho sluch, aby nemohl slyšet*⁴, říká nám skrze proroka Izaiáše. ***Bůh je stále tentýž. – To, čeho je zapotřebí, jsou lidé víry: a potom se budou znovu dívat divy, o kterých čteme v Písmu svatém***⁵.

Tato práce uvnitř domova přísluší na prvním místě rodičům. V souladu s

věkem a vlastnostmi každého z dětí mají je rodiče učit hlubokému významu víry a Kristovy lásky. Rodiče jsou «svědectvím vlastního života prvními hlasateli evangelia svým dětem. A ještě víc: když se s dětmi modlí, když s nimi čtou Boží slovo a za pomoci svátostí je začleňují do nejvnitřnějšího tajemství Kristova eucharistického a církevního těla, stávají se dokonale rodiči. To znamená, jsou rodiči nejen tělesného života, ale i toho života, který v obnově Duchem svatým vyvěrá z Kristova kříže a zmrtvýchvstání»⁶.

Mnoho lidí na celém světě projevuje svatému Josemaríovi vděčnost za jeho slova povzbuzení manželům a rodinám. Větou vypůjčenou ze svatého Písma říkal: ***Dícite iusto quoniam bene (srv. Iz 3, 10); děláte vše velmi dobře, protože jste své potomky nepřivedli na svět tak, jako zvířata přivádějí ty svoje. Vy***

víte, že mají duši a že existuje život po smrti – život ve věčném štěstí nebo ve věčném zavržení – a toužíte, aby vaše děti byly šťastné tady i tam. Bůh ať vám žehná!⁷.

Také dalším členům rodiny, zvláště starším sourozencům, prarodičům atd. připadá zvláštní zodpovědnost pomáhat těm mladším růst ve víře a v křesťanském životě. A na každém místě, kam se snažíme přinášet prostředí Nazareta, máme si počínat stejným způsobem, snažit se – svědectvím vlastního příkladu a vhodným slovem – prokazovat tuto bratrskou službu, která je tou nejdůležitější, kterou můžeme poskytnout.

Nicméně nesmíme zapomínat, že do některých rodin i jiných míst, kde se dbá o formaci v křesťanské nauce, občas proniknou zárodky, které víru oslabují nebo i zhášejí. Se smyslem pro zodpovědnost, bez

znepokojování se nebo ochabování, mají se matky a otcové zdokonalovat ve svém radostném závazku být vychovateli ve víře. Nestačí dát děti do školy, kde se dbá o správnou nauku, ani se spokojit s tím, že děti navštěvují místa, kde se poskytuje katolická formace přiměřená věku každého z nich. Toto všechno je pomoc, úžasná pomoc, ale prvořadá zodpovědnost náleží vždycky rodičům.

Když se našeho zakladatele ptali na tyto věci, odpovídal: ***máte bránit víru svých dětí dvěma způsoby: zaprvé svým křesťanským jednáním, svým příkladem. A potom naukou, snahou procházet si katechismus (...). A aniž byste své děti nutili, budete je formovat ve správné nauce. Tak zachráníte jejich víru⁸.***

Už od útlého věku jsou děti svědky toho, co se doma děje. A proto

vnímají, jestli se rodiče chovají v souladu s tím, čemu učí, jestli se s radostí obětují pro druhé, jestli trpělivě a s pochopením snášejí nedostatky, jestli se umějí omluvit a odpustit, a když na to přijde, zda dovedou laskavě, ale jasně napomenout. Konečně, vysvětloval náš zakladatel, ***to, co se děje doma, má v dobrém nebo špatném dopad na vaše malá stvoření. Snažte se dávat jim dobrý příklad, snažte se nezakrývat svoji zbožnost, snažte se být ve svém jednání ryzí: potom se tomu naučí a budou korunou vaší dospělosti a vašeho stáří. Jste pro ně jako otevřená kniha. Proto musíte mít vnitřní život, bojovat, abyste byli dobrými křesťany. Jestli tomu tak není, potom je zbytečná ta práce, kterou chcete konat se svými dětmi a s dětmi ostatních vašich přátel⁹.***

Aby upevnili tuto svou první a hlavní zodpovědnost, mají se rodiče a

ostatní vychovatelé osobně snažit o prohloubení svých znalostí věrouky pomocí studia a konzultace s těmi, kdo ji dobře znají, tak aby světlo nauky rozjasňovalo jejich mysl a zapalovalo jejich srdce. To všechno se odrazí v jejich každodenním jednání, a pak budou moci prohlásit to, co Duch svatý vkládá do úst rodičů, když jejich děti – kvůli příkladu a radám svých rodičů – hledají Boží cesty: *Můj synu, bude-li tvé srdce moudré, bude plesat mé srdce a mé nitro zajásá, když tvé rty budou říkat, co je správné*¹⁰.

Když komentuje tato slova, říká papež František: **Nelze lépe vyjádřit hrdost a dojetí otce, který poznává, že předal synovi to, co je v životě nejcennější, totiž moudré srdce (...). Otec dobře ví, kolik stojí předání takového odkazu: kolik blízkosti, něhy a pevnosti. Avšak kolik útěchy a odměny přinášejí děti, které tomuto odkazu vzdávají**

čest! Je to radost, která vykupuje veškerou námahu, překonává každé nedorozumění a hojí každou ránu¹¹.

Navzdory této péči není vzácné – především v některých zemích – že nástup dospívání nebo mládí jsou doprovázeny zdánlivou ztrátou víry. Spíše než o její opuštění se často jedná o vlašnost nebo ledabylost v náboženské praxi, kterou považují za něco, co je jim uloženo zvnějšku a co kontrastuje s jejich prostředím ve škole, na univerzitě, s jejich kamarády a kamarádkami. První reakce křesťanských rodičů nebo přátel spočívá vždycky v tom, modlit se víc za tyto mladé a jednat s nimi s láskou, snažit se je chápat. ***Jelikož jsi křesťanská matka*** – odpovídal sv. Josemaría jedné ztrápené matce – ***zvolila jsi první a nejúčinnější způsob: modlitbu. Vzávej přesvatou Pannu, která velmi rozumí matkám, protože ona je***

Matka Boží, Matka tvoje a tvých dětí, Matka má.

Potom se snaž najít pro své děti dobré přátele (...). Vy matky se často nemůžete dětem vnucovat, protože by si mohly stěžovat, že jim berete svobodu. Naopak skrze tyto přátele se budou kousek po kousku navracet (...). A chráněny tvou modlitbou budou jiné osoby činit dobro tvým dětem, aby se vrátily k Církvi, s láskou¹².

Neodolám, abych nezmínil jednu nedávnou příhodu. Jeden supernumerář cestoval z pracovních důvodů do města velmi vzdáleného od místa, kde bydlí, a kde je katolická komunita málo početná. Každý den se účastnil mše svaté sloužené místním knězem. Dále tam byl ještě jiný kněz, pro něhož bylo velice těžké zvyknout si na místní poměry. Zatímco se ten supernumerář modlil po svatém přijímání, po třech dnech

jeho pobytu na tom místě, zeptal se ho ten kněz, proč chodí každý den na mši. Tento věřící prelatury mu odpověděl, že se potřebuje účastnit kalvarské oběti, jak se to naučil v Opus Dei. Tváří v tvář této víře a vytrvalosti napsal onen kněz do nejbližšího centra prelatury – vzdáleného tisíce kilometrů – a žádal, jestli by nemohl patřit k Dílu. Pokračuje v kontaktu a v modlitbě za to, aby to dotáhl velmi daleko. Dcery a synové moji, kteří čtete tyto řádky: dívejte se, jaký vliv má dobrý příklad!

Kromě modlitby a prosby o radu, snahy přivést syny a dcery ke vztahům s osobami stejného věku, které jim mohou pomoci, radil též svatý Josemaria pokojně a klidně s nimi mluvit, tím víc, čím jsou větší, tak, aby si byli vědomi svých povinností jako děti Boží. **Aniž byste se rozčilovali, mluvte klidně, upřímně, od srdce k srdci. Ne se**

všemi pohromadě, ale s každým zvlášť. Máma ať mluví s dcerami, i když někdy je lepší, aby to bylo opačně. Vy znáte dobře jejich psychologii: je třeba jednat s nimi různě, abyste se chovali spravedlivě. Rozmlouvejte, buďte jejich přátelé. Pochopí vás velmi dobře, protože v jejich srdci je – tepe dosud živá – ta stejná víra, jakou máte vy. Možná je to vše svrchu přikryté hromadou svinstva, kterou na ně naházeli. Ať se vyzpovídají, a uvidíte, jak dobře si povedou¹³.

Dnes dopoledne budu sloužit mši svatou v jednom farním kostele zasvěceném svatému Josemaríovi, v Burgosu. V tomto městě náš Otec znovu začal s apoštolskou prací Díla, když se dostal z Madridu během španělské občanské války.

Každodenně se modleme za duchovní plody na celém světě, za přípravu expanze do nových zemí a

za všechny aktivity s mládeží, které se uskutečňují ve velkém počtu zemí, ve službách Církvi a duším. Do této modlitby za ně vložte též jejich rodiny.

A řekněte nejdražšímu donu Álvarovi, ať nám pomáhá být velmi věrní, každý den více.

Se vší láskou vám žehná

váš Otec

+ Javier

Burgos, 1. července 2015.

1 Papež František, Promluva při generální audienci, 25-III-2015.

2 Římský Misál, Památka Panny Marie Karmelské, *Vstupní modlitba*.

3 Sv. Jan Pavel II., Apošt. exhortace *Catechesi tradendae*, 16-X-1979, č. 68.

4 Iz 59,1.

5 Sv. Josemaría, *Cesta*, č. 586.

6 Sv. Jan Pavel II., Apošt. exhortace
Familiaris consortio, 22-XI-1981, č. 39.

7 Sv. Josemaría, Poznámky z
rodinného setkání, 18-X-1972.

8 *Tamtéž*.

9 Sv. Josemaría, Poznámky z
rodinného setkání, 12-XI-1972.

10 *Přís* 23,15-16.

11 Papež František, Promluva při
generální audienci, 4-II-2015.

12 Sv. Josemaría, Poznámky z
rodinného setkání, 22-X-1972.

13 Sv. Josemaría, Poznámky z
rodinného setkání, 28-XI-1972.

.....

pdf | dokument generován automaticky
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/dopis-od-prelata-cervenec-2015/> (26.03.2025)